

υ ματος ἵνα καρπώμεθα τὰ ἐπιστημονικὰ ἔργα τῶν ἄλλων ἔθνων; ἀλλὰ καὶ ἀνελάθομεν τὴν ὑποχρέωσιν ἥνα συνεισφέρωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τῶν ἐπιστημῶν τὴν πρόδον. Α.Ι.ℓ. οἱ διειλογτες ἵτα κυνθερητικῶς προορήσωσι περὶ πρωτοτύπου ἐπιστημονικῆς δράσεως ἐτοῦτο, οὐ μόνον ὡδαμῶς ἐπραξαν τοῦτο, ἀλλὰ μάλιστα καὶ προσηργάθησαν ἥκιστα ἐμψυχωτικῶς καὶ ἐτοῦτο ἀσυγγράστῳ διηγωρίᾳ πρὸς ἀτομικάς τιτας προσπαθειας, τειρούσας ἵτα ἀποδειξώσι καὶ ἀποδειξάσας εἰς τὴν Εὐρώπην, διτι διασδέεται ἐτοῦτο ἐπιστημονικῷ ἔθνει τῇ πρεγοτικῇ τοῦ γούς γοργομέθης.

Μετὰ τῆς τυφαρίας τοῦ Ξερισμοῦ συγκατελύθη κατὰ τὴν ΔΕΚΑΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ καὶ ἡ τυφαρία τῆς Ἀμαθείας, ἥτις ἀπηνέστατα κατεδίκει τὴν ἀληθῆ παιδείαν καὶ ἥτις εἰς μὲν τὸ πανεπιστήμιον, ως ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐνεθρόνιζεν ὡς παιδευτὰς ἄλλων ἀνθρώπους, ἔχοντας αὐτοὺς πολλὴν ἔτι ἀνάγκην μαθητείας, τοῦ δὲ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προΐσταται ἀνθρώπους, μηδέποτε περὶ τῆς ἴδιας ἐκπαιδεύσεως φροντίσαντας.

Ἀπὸ τοῦδε ἀνάγεται, ἀγαθὴ τύχη, πρὸς νέας ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις ἡ ἐκατόντορος τῆς ἐλληνικῆς εὐρυτέας, φέρουσα ἀνηρτημένην ἐπὶ τοῦ καρχηδόνος αὐτῆς τὴν ὥραιάν τῆς ἐλευθερίας τρίγρουσ σημαίαν. Ὅπόσων ἄρα γε ἐπιστημονικῶν μυστηρίων ἡ ἀνακάλυψις ἀποφύλασσεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν εὐρυτέαν, ἥτις, καὶ τοις στερουμένη τὸ πάλαι καὶ τοῦ μικροσκοπίου, καὶ τοῦ χημικοῦ δοκιμαστηρίου, καὶ τοῦ θερμομέτρου, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ζητητικῶν βιοθημάτων τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἐξεῦρεν οὐδὲν ἥττον τὰ τρία τέταρτα τῶν σήμερον γνωστῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθεῖῶν;

Μεταρσιωθεῖσα τὸ πάλαι διὰ τοῦ Π.Ι.άτωρος ἡ ἐλληνικὴ διάνοια εἰς ὑψη φιλοσοφίας, πρὸς τὰ ὄποια ὑπεργιώσι νὰ ἀναβλέψωσι καὶ αὐτοὶ οἱ ὑψηνύστεροι τῶν νεωτέρων φιλοσόφων, προεῖη περὶ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ὄργανωμένης ὅλης μέχρι τῶν ἐσχάτων ὄριων τοῦ διὰ τῶν ψιλῶν αἰσθητηρῶν ἐπιστητοῦ, ὃπου ἡναγκάσθη νὰ σταθῇ ὁ μέγας τῆς ἐπιστήμης

κατακτητὴς Ἡριστοτέλης, ἀνακράζων μετ' ἀπελπισίας ἡ ἐν τοῖς ἐλάττουσιν ἀδηλον διὰ τὴν ομηρότητα τοῦ σώματος, καθὼς ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἀλέξανδρός, κυριεύσας συμπάστης τῆς τότε οἰκουμένης, εὗρεν ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον πρὸς περιπομπὴν κατακτήσεις τὴν ἔξω θάλασσαν. Εἰς καὶ μόνην Ἑλληνικὴν ιατρὸν, στερούμενος πάντων τῶν βοηθημάτων τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἀνήγειρε, συζήδοντι τοῖον, τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἰατρικῆς, κατορθώσας τοιουτοτέρπως οὐχ ἥττον ἀξιωθάμαστον ἐξαιρογίαν ἢ ἀνὴρ Φειδίας διὰ μόνων τῶν δύο αὐτοῦ ζεῦδεν θήθειν οἰκοδομήσαι τὸν Παρθενώνα. Πάντα αἱ μετὰ τὸν Ἰ.πποκράτην προσεξευρεθεῖσαι ιατρικὴν γνώσεις δύνανται: νὰ θεωρηθῶσιν ως ἐμπολαῖον καὶ δεῖς ἐξ ἐμπορίας, πρὸς ἣν κατέβαλε τὰ κεφάλαια τοῦ ἀκενώτου αὐτοῦ ταμείου ὁ Ἰ.πποκράτης.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἐλληνικὴ εὐρυτά πρὸς διτεχνίων ἔτι πλειόνων ἐτῶν περιεποίησεν εἰς τὴν ἐπιστήμην εὔτας ἐξείσιον πλοῦτον εὐρημάτων, δόποσα δὲν πρεπει νὰ προσδοκοῦσῃ σήμερον ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος παρ' αὐτῆς, δυναμένες ἡδη ἀπαριμποδίστας μεταχειρισθῆ πρὸς πλοουτισμὸν τῆς ἐπιστήμης τοῦ αὐταὶ ζητητικὰ μέσα;

Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ παρανήγεται πλέον ματέλη ὁ ἄγνωστος ἰχθὺς τῶν ἐλληνικῶν θαλασσῶν παραβλίας τῆς Ἐλλάδος, χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν οἱ παταράζοντες αὐτὸν εἰς τὴν προσήκουσαν ζωολογίαν ταξίδιον Ἕλληνες Κυθερέους.

Τοῦ λοιποῦ δὲν θὲλει συμπαρακάθεσθαι ὁ Ἐλληνικὸς ἐπιστήμων ἐν τῇ πνευματικῇ συγενετιάσει τῶν Σφραγῶν τῶν ἄλλων ἔθνων δίκτην ἀδιακρίτου καὶ την τικού παρασίτου, γναύων τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων σημαντικότερα ἐδέσματα, χωρὶς νὰ συνεισφέρῃ καὶ στὸς τὸν ἴδιων ἔργων.

Ἐπὶ τοῦ ἐλληρικοῦ παρεπιστημίου, τοῦ παρατημάτος τοῦτον τοιούτου προμαχῶνος ἐπιστήμης, ἀνεπετάσθη κατὰ τὴν ΔΕΚΑΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ἡ ὥραια τῆς ἐλευθερίας τρίγρους σηματική

ἐποχὴν πρωτοτύπου ἐπιστημονικῆς παραγωγικότητος
ἀρχεῖται ἐν αὐτῷ. Δὲν ὑπάρχει πλέον ἔκειτος, ὡς εἰς,
πρὸς τιμωρίαν τῶν πολιτῶν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ
τὰ φιλελεύθερα αὐτῶν φρονήματα, ἐπέβαλλεν αὐτοῖς
ὡς καθηγεμόνας ἐν τῇ ἐπιτήμῃ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀν-
θρώπους, οἵτινες ἥδην αντοῦ ἦσαν διδαγθῶσι πολλὰ ὑπ’
ἔκειναν, οὓς ἀνελάμβανον νὰ διδάξωσι, καὶ κατὰ τὸν
διορισμὸν τῶν ὄποιων εἶναι, ἀληθῶς, ἀπορον πῶς καὶ
αὐτὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τοῦ πανεπιστημίου μαρ-
μαρίνη σφίγξ δὲν ἔρρηξε κραυγὴν ἐκπλήξεως.

Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ περισπῆ πλέον τὸν νοῦν τοῦ περὶ
τὰς ἐπιστήμας σπουδάζοντας ἡ Θλίψις καὶ μέριμνα
διὰ τὴν ἐλεσεινὴν τῆς πατρίδος κατάστασιν, οὐδὲ θὰ
παραβλάπτει τὴν ἐπιστημονικὴν τούτου γονιμότητα
ἡ συναίσθησις, ὅτι εἶναι ἀπεστεργένος τῶν πολιτε-
ιῶν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Μόνου τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώ-
που ὁ νοῦς εὔμοιρεῖ τῆς πρὸς μεγάλας ιδέας καὶ
ἐπιστημονικὰ εὔρηματα γονιμότητος, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ
τοῦ δούλου, καθὼς μόνη ἡ ἐλευθέρα ἀρχούσα εἶναι ἐπι-
τιδεῖα πρὸς ἀνάφυσιν σταχύων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ μυ-
δαλέον ἔδαφος τῆς εἰρητῆς « Ὁκοί γάρ τῶν ἐν τῇ
» γῇ φυμένων θεωρήη, ὡς λέγει οἱ Ἱπποκράτης,
» τοιήδε καὶ τῆς Ἰατρικῆς ἡ μάθησις· ἡ μὲν γάρ
» φύσις ἡμέων ὄκοιον ἡ γάρη, τὰ δὲ δόγματα τῶν
» διδασκόντων ὄκοιον τὰ σπέρματα ».

Ἄπο τῆς ΔΕΚΑΤΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ἐπανέλαβεν ἡ
Ἐλλὰς τὴν ἐν τῷ παγκοσμίῳ κοινωνικῷ σύμματι
χυσιολογικὴν αὐτῆς, οὕτως εἰπεῖν, λειτουργίαν, ἥτις
εἶναι νὰ διαπέμπη δίκιον καρδίας εἰς πάντας τοὺς
λαοὺς ὡς ζωτικὸν αἷμα τὰ παραδείγματα τῶν
μεγάλων πράξεων καὶ τοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ
τῆς ἐπιστημᾶς ἔρωτος.

Ἀποστρέφοντες δὲ τὸν λόγον, ὡς ἐξ ὄνόματος
τῶν ἀπανταχοῦ Ἕλλήνων ἐπιστημόνων, πρὸς σὲ, πο-
λιτὰ ψηφίγητε τῆς παιδείας, τὸν ἐι τῶν σπλάγ-
χων τῆς μεγαλόφρονος νέας γενεᾶς ἐκπορευθέντα,
εἰσηγόμενα ἵνα πρωτίστως ἔξασφαλίσῃς τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, ἔγκα-
θιστῶν εἰς τὰ ἀκαδημιακὰ θέματα τὴν ἀρχὴν, ὅτι
ἢ καθηγητικὴ θέσις εἴησι τὸ τυχητήριον ἀθλο-
τὸν ἐν ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ἀριστεύοντος καὶ
κηρύττων τὴν ἀρχὴν ταύτην ὑποχρεωτικὴν καὶ δι-

ἐκείνους τῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς (ἐ-
πειδὴ περὶ τῶν λοιπῶν Σχολῶν δὲν εἶναι ἔργον
ἡμέτερον νὰ φροντίσωμεν), οἵτινες διωρίσθησαν κα-
τὰ τὴν τελευταίνην δεκαετηρίδα. Τὸ μέτρον τοῦτο
εἰς μόνους ἐκείνους θέλει ἀπαρέστει, οἵτινες, παρει-
δύσαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἀναξίως, καὶ διὰ
σκολιῶν ὅδῶν, ἐλαχίστην πεποίθησιν ἔχουσιν εἰς
τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν ίκανότητα. Τούναντίον δὲ
θέλουσιν ἐπικροτήσει εἰς αὐτὸν, μετὰ τοῦ Πανελλη-
νίου, οἱ τὰς ἀκαδημιακὰς ἔδρας ἐπαξίως κατέ-
χοντες.

Πολιτὰ ψηφίγητε ἡ παντοδύναμος κοινὴ Γνώμη,
ἥτις σοὶ ἔδωκε τὰ ψηφιργικὰ χαρτοφυλάκιον, οἱ
ἀπανταχοῦ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, οἱ πολῖται τοῦ
πανεπιστημίου, οἱ στρατιῶται οὗτοι τῆς ἐπιστή-
μης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τάξεως, ἀπαιτοῦσι τὴν
σύστασιν τοῦ ἐπὶ καθηγήσει δημοσίου διαγωγι-
σμοῦ, τῶν ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγώνων τῆς ἐπι-
στήμης, κατὰ τοὺς ὄποιους τὴν μὲν γράφαν τῶν
πυγμῶν θέλουσιν ὑπέχει αἱ δειναὶ ἐνστάσεις καὶ αἱ
εὔστοχοι ἀνάσκευαστικαὶ ἀπαντήσεις, τὴν δὲ τοῦ
δολίχου ἡ διεξέλευσις τῆς ἴστορίας τῆς περὶ ἦν δ
διαγωνισμὸς ἐπιστήμης ἀπὸ τοῦ Μαγάνωνος μέχρι
τοῦ νῦν, τὴν δὲ τῆς νικητηρίου δάφνης τὸ διά-
ταγμα τοῦ διορισμοῦ.

Κατέλθετε εἰς τὴν ήδη ἀληθῶς ἐλευθέραν πατρί-
δα καὶ ἀποδύθητε, μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἕλ-
λάδι συναδέλφων, εἰς τὸν ἔνδοξον τοῦτον ἀγώνα,
ὅπως καθέξπετε ἔκαστος τὴν οἰκείαν αὐτῷ θέσιν ἐν
τῷ ἐλληνικῷ πανεπιστημίῳ, οἱ ἀπανταχοῦ ὄμο-
γενεῖς ἐπιστήμονες, ὅσοι διὰ τῆς εὐφύΐας ὑμῶν
ἐπικήσατε ἐκ νέου τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα ἐν ταῖς ἀ-
καδημίαις καὶ τοῖς πανεπιστημίοις τῆς ἐσπερίας
Εὐρώπης.

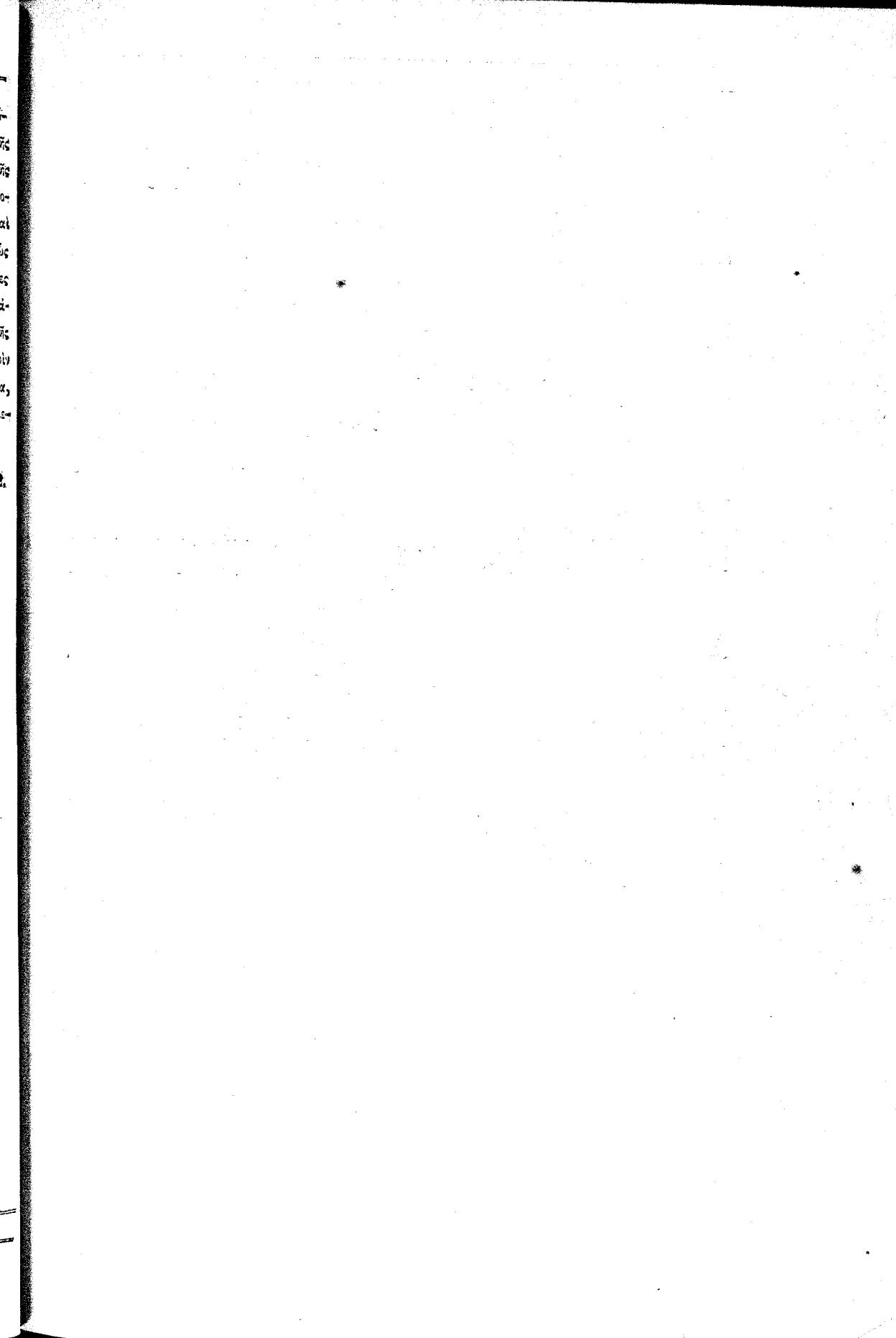
Ἀπόλυτος καὶ κατεπείγουσα προσέτει ἀνάγκη εἰ-
ναι ἵνα τελειοποιηθῇ ἡ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ δι-
δασκαλία τῆς Ἰατρικῆς, προστιθεμένων τῶν ἐλλει-
πουσῶν καθεδρῶν, ὅπως οὕτω καταρτισθῇ ἀληθῆς
Ἰατρικὴ Σχολὴ, ἐπειδὴ ἡ μέχρι τοῦδε τὸ ὄνο-
μα τοῦτο φέρουσα εἴησι ἀτελεστέρα καὶ αὐτῶν τῶν
ἐν Γαλλίᾳ προκαταρκτικῶν λεγομένων σχολεῖων
(Écoles préparatoires), ἐν οἷς προπαρασκευάζεται

μόνον ὁ σπουδαστής πρὸς τὴν ἐν τῇ κυρίῳ λατρεῖ-
χῇ Σχολῇ διαπαίδευσιν.

Πολὺτα ὑπουργὲ τῆς παιδείας, ἡ κοινὴ Γνώμη,
ἡ ἀκαταμάχητος αὕτη θεότης, ἀπαιτεῖ προσέτι παρὰ
σοῦ νὰ ἔκκαθάρῃς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἀπὸ
τοῦδε διέθετον ἴδιοτελῶς καὶ πρὸς μόνον τὸ ἀτο-
μικὸν αὐτῶν συμφέρον ἀποδλέποντες τὴν τύχην τῆς
παιδείας καὶ τῶν Πεπαιδευμένων τοῦ ἔθνους, καὶ
ἐκ τῶν ὁποίων τοῦ μὲν ἐνὸς ἡ παιδεία περιορίζε-
ται εἰς μόνην τὴν Ὀκτώηχον, τοῦ δὲ ἄλλου τὰς
πατραγαθίας δὲν παριστᾶσι τοσοῦτον ἐθνωφελεῖς
οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τοῦ δὲ
τρίτου κύριον ἔργον ἦν νὰ θυμιάξῃ καθ' ἔβδομαδα τὸν
χρυσοῦν μόσχον τῆς τυραννίας.

Ἀπευθύνοντες τὴν λόγον πρὸς σὲ, ὃ μεγαλό-
φρων Ἑλληνικὴ Νεολαία, ητὶς διὰ τῆς αἰχμῆς τῆς
λόγχης σου φρουρεῖς σήμερον ἦν διὰ τῆς ὁξύτητος τῆς
γραφίδος σου παρεσκεύασας ἐλευθερίαν καὶ ητὶς, ἀπο-
κινήσασα τὸν βαρύτατον λίθον τῆς τυραννίας καὶ
ἀναλαβοῦσα τὸ ὑπ' αὐτὴν ξίφος τῆς ἐλευθερίας, ὡς
ὁ Θησεὺς τὰ πατρῶα αὐτοῦ σύμβολα, ἀπέδειξε
τοιουτοτρόπως εἰς τὸν κόσμον, ὅτι εἶσαι γνησίᾳ ἀ-
πόγονος τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας ἀγωνισαμένων, σοὶ εὐχόμεθα ἵνα, πρὶν
ἢ παραδώσῃς εἰς τὴν μετά σὲ γενεὰν τὴν Πατρίδα,
ἴδης πεπληρωμένους καὶ τοὺς λοιποὺς περὶ τοῦ με-
γαλείου αὐτῆς ἐθνικοὺς πόθους.

Erig. Αθήναις, τῇ 14^ῃ Οκτωβρίου, 1862.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

BERG, (O. C.), u. C. F. SCHMIDT, Darstellung und Beschreibung sämmtlicher in d. Pharmacopoeia Borussica aufgeführten officiellen Gewächse. 27. Hst. Leipzig. Förstner. 4. 12 S. mit 6 color. Steintaf.

CHANCE, (E. J.), On the nature, causes, variety, and treatment of bodily deformities: in a series of lectures delivered at the city orthopaedic hospital in the year 1852 and subsequently; with copious notes, and illustrated by numerous engravings drawn on the wood by the author from cases in his own practice. In two parts. Part. I. London. T. T. Lemare. 8. XXXVI and 36⁴ pp.

CHASSAIGNAC, (E.), Traité clinique et pratique des opérations chirurgic. ou Traité de thérapeutique chirurgicale. T. 2. Paris. V. Masson et fils. In 8. 1006 pp. Les deux volum. 28 Fr.

DAGONET, (H.), Traité élémentaire et pratique de maladies mentales, suivi de considérations pratiques sur l'administration des asiles d'aliénés; accompagné d'une carte statistique des établissements d'aliénés de l'empire français. In 8. 820 pp. Strasbourg. Berger-Levrault. Paris. J. B. Baillière et fils.

DURAND-FARDEL, (MAX.), Traité thérapeutique des eaux minérales de France et de l'étranger et de leur emploi dans les maladies chroniques. 2. édit. Paris. G. Baillière. In 8. XVI et 773 pp. et 1 carte coloriée. 9. Fr.

GAIRDNER, (W. T.), Clinical medicine. Observations recorded at the bedside with commentaries. Edinburgh 1862. Edmonston and Douglas. 8. XVII u. 741 pp. 20 Fr.

GROSS, (SAM. D.), System of surgery; pathological, diagnostic, therapeutic and operative. Illustrated by 1227 engravings. 2. Edition, much enlarged and carefully revised. Philadelphia. Blanchard and Lea. 8°. 1. Volum. XXXI and 1062 pp. II. Volum. XXVIII and. 1134 pp.

HENKEL, (J. B.), Medicinisch-pharmaceut. Botanik nebst Atlas, enthaltend die Analysen d. wichtigsten Pflanzenfamilien. Tübingen. Laupp. Lex. - 8. XXXIII u. 304 S. u. Atlas. 1. Lfgr. 20 Steintaf. mit 8 S. Text, 12 Fr.

ΘΕΟΦΙΔΟΥ καὶ ΣΤΕΦΑΝΟΥ περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς ἐκ τε Ἰπποκράτους καὶ Γαληνοῦ ἐξδοθὲν ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΓΟΥΡΟΥ, τατροῦ. ἐν Φλωρεττᾳ. 1862.

INSTRUCTION pour servir de guide aux officiers de santé dans l'appréciation des insirmités ou des maladies qui rendent impropre au service militaire, approuvée par le maréchal de France secret. d'Etat de la guerre, d'après la proposition du conseil de santé des armées. Paris. Impr. impériale. In 4. 142 pp.

KPINOU, (Σ. Δ.), Περὶ στύραχος, διατριβὴ φαρμακογραφική. ἐν Ἀθήναις.

LÉVY, (M.), Traité d'hygiène publique et privée. 4. Edit. revue, corrig. et augm. 2. Vol. Paris. J. B. Baillière. In 8. VIII et 1920 pp. 18 Fr.

MALGAIGNE, (J. F.), Leçons d'orthopédie, professées à la faculté de médecine de Paris, recueillies et publiées par Félix Guyon et F. Panas. Revues et approuvées par le professeur. Avec 5 planches. Paris. Adrian Delahaye.

MOQUIN-TANDON, (A.), Eléments de zoologie médicale, contenant la description des animaux utiles à la médecine et des espèces nuisibles à l'homme, vénimeuses ou parasites, précédée de considérations sur l'organisation et la classification des animaux et d'un résumé sur l'histoire naturelle de l'homme. 2. Edit. revue et augmentée. avec 150 fig. dans le texte. Paris. J. B. Baillière et fils. In 18 Jés. XVI et 451 pp. 6. Fr.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΠΟ

Π. ΚΑΛΛΙΒΟΥΡΞΟΥ,
ΙΑΤΡΟΥ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΑ

(ταλάνδιες, πυρός την τε σφραγίδα της Διεύθυνσιος του ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ και την υπογραφή του συντάσσοντος και λειδόντος αὐτού)

Ἐν μιν τῇ Ἐλεάδι. . . Δρ. 20.
Ἐν δὲ τῇ Ἀλλοδαπῇ. . . Φρ. 20.
Ιεράκωπον τὸν Κ. Συνδρομὴν,
περιφρακὸν τίλου.

Α'. ΕΝΙΑΥΣΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

1862.

ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ'.

(Δεκέμβριος.)

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Ἐκ Ἀθήνας ἐν τῇ Διεύθυνσι τοῦ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ, τῇ περά τῷ

Κ. Π. Καλλιβούρξου.

Ἐπειδής εἰ παρχίας παρὰ τοῖς

Κ. Κ. ταχυδρομούσιοι ποτάταις,

Ἐν τῇ Αλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ.

Κ. Ιεράκωποις Ηρακλείους.

» Δοκεῖ δέ μοι ἔξια γραφῆς είναι ταῦτα
» μάλιστα, ὃντας ἀκαταμάθητα ἐπὶ τοῖς
» ἵητροῖσιν, ἐπίκαιρα ἔντα εἰδέναι ταῦτα
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Περὶ διαιτῆς δέκανον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΕΥΧΕΙ ΤΟΥΤῳ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Α'. ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΓΡΑΦΕΥΤΙΚΗ. — 138. Επιθεώρησις τῶν νεωτέρων δημοσιευμάτων περὶ τῆς πνευμονίας καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς. Β'. ΥΨΗΛΑΤΡΙΚΗ. — 139. Περὶ τῆς σπερματορρήσις ὡς αἰτίου τινῶν τῶν νευρῶν καὶ ψυχικῶν νοσημάτων. — 140. Περὶ τῆς ἐπιρρόης τῆς σελήνης ἐπὶ τῆς περιοδικῆς μανίας. Γ'. ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΥΤΙΚΗ. — 141. Περὶ τοῦ ἑλαίου τοῦ λευκοδένδρου (Ol. Cajuputi) [Σ. κ. τ.]. — 142. Περὶ τῆς θεραπευτικῆς χρήσεως τοῦ ὑπεριτργγανικοῦ καλίου. — 143. Περὶ τοῦ αιδείτερου δέκιοῦ μελίδου ως θεραπευτικοῦ τοῦ κηριώδους ἀχώρος (Favi). — 144. Περὶ τοῦ δέκιου δέκος ὡς θεραπευτικοῦ τοῦ ἑκάμητος. — 145. Περὶ νέου δοκιμαστικοῦ τρόπου πρὸς ἔξελεγκτην τῆς ἀγαθῆς παιώνητος τῆς παικῆς κινήσεως. — 146. Περὶ τῆς θεραπευτικῆς χρήσεως τοῦ ὑπακεδωμένου ὄρριωδικοῦ σιδήρου (Ferri ovali). — 147. Περὶ τῆς ἑσωτερικῆς χρήσεως τῆς γλυκερίνης. — 148. Ότι τὸ πρὸς φαρμακευτικὴν χρήσην προτιθεμένον σκληρὸν ἐκχύλισμα τοῦ ὀπίου ἀλλουσιτεκτικόν εἴη διά τοῦ χρόνου. Δ'. ΠΙΝΑΣ ΛΑΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΤΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΔΡ. ΚΟΡΟΜΗΑ.

(ΟΔΟΣ ΕΡΜΟῦ, ΠΛΑΤΕΪΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. ΑΡΙΘ. 1.)